

بررسی تأثیر طراحی فضای سبز در بیمارستان کودکان سرطانی با رویکرد کاهش اضطراب در آن ها

مطهره قربانی^۱، بهرام عنایتی^{۲*}

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری، (mth_gh@yahoo.com)

۲- دکترای معماری، استاد مدعو دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری، (enayati.bahram@yahoo.com)

چکیده

در بین فضاهای معماری، طراحی هیچ فضایی مانند مراکز درمانی از اهمیت بالایی برخوردار نمی باشد. فضاهای درمانی نیز از جمله فضاهایی است که بر حالات روحی کودکان تأثیر می گذارد. طراحی ضعیف این محیط ها، می تواند سبب تشدید اختلالات رفتاری و اضطراب در آنها گردد. امروزه در طراحی بیمارستان، عملکردگرایی بخش عمده ای از تفکر طراحی را به خود اختصاص می دهد، به نحوی که توجه به کیفیات محیطی و تأثیرات چشمگیر آن بر روند درمان بیماران، و کاهش اضطراب در آن ها نقش کمتری را ایفا میکنند. هدف از انجام این پژوهش، تغییر دیدگاه طراحان در طراحی و بررسی و ارائه راهکارهایی در رابطه با طراحی فضای سبز در مراکز درمانی می باشد، تا بتواند در ارتقاء کیفیت محیطی بیمارستان مؤثر واقع بوده و در نتیجه باعث تسریع در روند بهبود بیماران و کاهش اضطراب در آن ها شود. اطلاعات مورد نیاز از طریق پرسشنامه هایی، بین کودکان دختر و پسر که محیط بیمارستان را تجربه کرده اند جمع آوری شده است. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از نرم افزار Spss16 و آزمون های آلفای کرونباخ، آزمون کلوگروف _ اسمیرنوف و آزمون تی بهره گرفته شده است. نتایج بدست آمده، حاکی از آن است آنچه که باید در طراحی محیط های درمانی مورد توجه قرار گیرد، این است که یک بیمارستان قادر باشد با ایجاد شرایط مطلوب از بیمارانی که در شرایط روحی نامناسب همراه با ترس و اضطراب قرار دارند، حمایت نماید. تأثیر فضای سبز در هماهنگی با فضاهای دیگر معماری برای بیمارستان کودکان نقش اساسی در ایجاد محیطی مطلوب تر ایفا کرده و در کاهش اضطراب و ایجاد آرامش روانی کودکان نقش بسزایی دارد.

واژه های کلیدی: بیمارستان، فضای سبز، نیاز های روحی، اضطراب، محیط درمانی